

3. Sonntag der Osterzeit

Apostelgeschichte 5,27b-32.40b-41

In jenen Tagen führte man die Apostel herbei und stellte sie vor den Hohen Rat. Der Hohepriester verhörte sie und sagte: Wir haben euch streng verboten, in diesem Namen zu lehren; und siehe, ihr habt Jerusalem mit eurer Lehre erfüllt; ihr wollt das Blut dieses Menschen über uns bringen. Petrus und die Apostel antworteten: Man muss Gott mehr gehorchen als den Menschen. Der Gott unserer Väter hat Jesus auferweckt, den ihr ans Holz gehängt und ermordet habt. Ihn hat Gott als Anführer und Retter an seine rechte Seite erhoben, um Israel die Umkehr und Vergebung der Sünden zu schenken. Zeugen dieser Ereignisse sind wir und der Heilige Geist, den Gott allen verliehen hat, die ihm gehorchen. Darauf ließen sie die Apostel auspeitschen; dann verboten sie ihnen, im Namen Jesu zu predigen, und ließen sie frei. Die Apostel aber gingen weg vom Hohen Rat und freuten sich, dass sie gewürdigt worden waren, für seinen Namen Schmach zu erleiden.

Offenbarung 5,11-14

Ich, Johannes, sah und ich hörte die Stimme von vielen Engeln rings um den Thron und um die Lebewesen und die Ältesten; die Zahl der Engel war zehntausend mal zehntausend und tausend mal tausend. Sie riefen mit lauter Stimme: Würdig ist das Lamm, das geschlachtet ist, Macht zu empfangen, Reichtum und Weisheit, Kraft und Ehre, Lob und Herrlichkeit. Und alle Geschöpfe im Himmel und auf der Erde, unter der Erde und auf dem Meer, alles, was darin ist, hörte ich sprechen: Ihm, der auf dem Thron sitzt, und dem Lamm gebühren Lob und Ehre und Herrlichkeit und Kraft in alle Ewigkeit. Und die vier Lebewesen sprachen: Amen. Und die vierundzwanzig Ältesten fielen nieder und beteten an.

Перше читання Діян 5, 27б-32. 40б-41

Тими днями первосвященик запитав апостолів, кажучи: «Чи не заборонили ми вам виразно навчати в це Ім'я? Та ось ви наповнили Єрусалим вашою наукою і хочете навести на нас кров цієї людини?» Та Петро й апостоли у відповідь сказали: «Потрібно більше слухатися Бога, ніж людей! Бог батьків наших воскресив Ісуса, якого ви вбили, повісивши на дереві. Бог підняв Його своєю правицею як Князя і Спасителя, щоби дати Ізраїлеві покаяння і прощення гріхів. І ми є свідками щодо цих слів та Дух Святий, якого дав Бог тим, хто кориться Йому!» Апостолів висікли і пригрозили їм не говорити в Ім'я Ісуса й відпустили. А вони вийшли із синаedrону, радіючи, що за Ім'я Ісуса удостоїлися витерпіти зневагу. І щодня в храмі й по домах вони не переставали навчати й благовістити Христа – Ісуса.

Друге читання Одкр 5, 11-14

Я, Йоан, поглянув, і почув голос багатьох ангелів довкола престолу, живих істот і старців – і кількість їх була міриади міриад і тисячі тисяч. І говорили вони гучним голосом: «Заколений Агнець достойний прийняти силу і багатство, мудрість, міць, честь, славу і благословення!» І чув я, як кожне творіння, яке на небі й на землі, під землею і на морі, й усе те, що в них, говорило: «Тому, хто сидить на престолі, й Агнцеві – благословення і честь, слава і влада навіки-віків!» А чотири істоти казали: «Амінь!» І старці впали ниць та поклонилися.

Євангеліє Йн 21, 1-19 (довше)

Того часу Ісус явив себе знову учням біля Тиверіадського моря. А явив так: були разом Симон-Петро й Тома, прозваний Близнюком, і Натанаїл, який був з Кани Галілейської, і сини Зеведеєві, й інші два Його учні. Каже їм Симон-Петро: «Іду рибу ловити!» Говорять йому: «Ідемо й ми з тобою». Вони вийшли й сіли в човен, та тієї ночі не зловили нічого. А як настав уже ранок, став Ісус на березі, але учні не знали, що це Ісус. Отже, каже їм Ісус: «Діти, чи є у вас щось з риби поїсти?» Відповіли йому: «Немає». Він же сказав їм: «Закиньте невода праворуч човна – і знайдете». Вони закинули, і вже не могли витягти його від великої кількості риби. Тоді учень, якого любив Ісус, кажє Петрові: «Це ж Господь!» Тож Симон-Петро, почувши, що це Господь, накинув на себе одяг, бо був нагий, і кинувся в море. А інші учні попливли човном, оскільки були недалеко від землі, якихось двісті ліктів, тягнучи невода з рибою. А коли ви йшли на землю, бачать, що розкладений жар і лежить на ньому риба й хліб. Ісус кажє їм: «Принесіть тієї риби, яку ви нині зловили». Тож Симон-Петро піднявся на борт і витяг на землю невода, повного великих риб, – сто п'ятдесят три; і хоч стільки було, невід не порвався. Кажє їм Ісус: «Ідіть, снідайте». І ніхто з учнів не наважився запитати Його: «Хто Ти?» – знаючи, що це Господь. Ісус підходить, бере хліб і дає їм, так само й рибу. Це вже втретє з'явився Ісус учням, після того, як воскрес з мертвих.

Коли поснідали, Ісус кажє Симонові-Петрові: «Симоне Йонин, чи ти любиш Мене більше, ніж оці?» Той кажє Йому: «Так, Господи, Ти знаєш, що люблю Тебе!» Кажє йому: «Паси ягнята Мої!» Кажє йому знову вдруге: «Симоне Йонин, чи ти любиш Мене?» Той кажє Йому: «Так, Господи, Ти знаєш, що люблю Тебе». Кажє йому: «Паси вівці Мої». Кажє йому втретє: «Симоне Йонин, чи ти любиш Мене?» Засмутився Петро, що сказав йому втретє: «Чи любиш Мене?», і кажє Йому: «Господи, Ти відаєш все! Ти знаєш, що люблю Тебе!» А Ісус йому говорить: «Паси вівці Мої. Воістину, воістину кажу тобі: коли ти був молодший, то підперізувався сам і ходив, куди хотів; коли ж постарієш, простягнеш свої руки й інший тебе підпереже та поведе, куди ти не захочеш». Він сказав це, зазначаючи, якою смертю той прославить Бога. Сказавши це, говорить йому: «Іди слідом за Мною!»

Johannes 21,1-19

In jener Zeit offenbarte sich Jesus den Jüngern noch einmal, am See von Tiberias, und er offenbarte sich in folgender Weise. Simon Petrus, Thomas, genannt Didymus, Natanaël aus Kana in Galiläa, die Söhne des Zebedäus und zwei andere von seinen Jüngern waren zusammen. Simon Petrus sagte zu ihnen: Ich gehe fischen. Sie sagten zu ihm: Wir kommen auch mit. Sie gingen hinaus und stiegen in das Boot. Aber in dieser Nacht fingen sie nichts. Als es schon Morgen wurde, stand Jesus am Ufer. Doch die Jünger wussten nicht, dass es Jesus war. Jesus sagte zu ihnen: Meine Kinder, habt ihr keinen Fisch zu essen? Sie antworteten ihm: Nein. Er aber sagte zu ihnen: Werft das Netz auf der rechten Seite des Bootes aus und ihr werdet etwas finden. Sie warfen das Netz aus und konnten es nicht wieder einholen, so voller Fische war es. Da sagte der Jünger, den Jesus liebte, zu Petrus: Es ist der Herr! Als Simon Petrus hörte, dass es der Herr sei, gürtete er sich das Obergewand um, weil er nackt war, und sprang in den See. Dann kamen die anderen Jünger mit dem Boot – sie waren nämlich nicht weit vom Land entfernt, nur etwa zweihundert Ellen – und zogen das Netz mit den Fischen hinter sich her. Als sie an Land gingen, sahen sie am Boden ein Kohlenfeuer und darauf Fisch und Brot liegen. Jesus sagte zu ihnen: Bringt von den Fischen, die ihr gerade gefangen habt! Da stieg Simon Petrus ans Ufer und zog das Netz an Land. Es war mit hundertdreißig großen Fischen gefüllt, und obwohl es so viele waren, zerriss das Netz nicht. Jesus sagte zu ihnen: Kommt her und esst! Keiner von den Jüngern wagte ihn zu befragen: Wer bist du? Denn sie wussten, dass es der Herr war. Jesus trat heran, nahm das Brot und gab es ihnen, ebenso den Fisch. Dies war schon das dritte Mal, dass Jesus sich den Jüngern offenbarte, seit er von den Toten auferstanden war. Als sie gegessen hatten, sagte Jesus zu Simon Petrus: Simon, Sohn des Johannes, liebst du mich mehr als diese? Er antwortete ihm: Ja, Herr, du weißt, dass ich dich liebe. Jesus sagte zu ihm: Weide meine Lämmer! Zum zweiten Mal fragte er ihn: Simon, Sohn des Johannes, liebst du mich? Er antwortete ihm: Ja, Herr, du weißt, dass ich dich liebe. Jesus sagte zu ihm: Weide meine Schafe! Zum dritten Mal fragte er ihn: Simon, Sohn des Johannes, liebst du mich? Da wurde Petrus traurig, weil Jesus ihn zum dritten Mal gefragt hatte: Liebst du mich? Er gab ihm zur Antwort: Herr, du weißt alles; du weißt, dass ich dich liebe. Jesus sagte zu ihm: Weide meine Schafe! Amen, amen, ich sage dir: Als du jünger warst, hast du dich selbst gegürtet und gingst, wohin du wolltest. Wenn du aber alt geworden bist, wirst du deine Hände ausstrecken und ein anderer wird dich gürtet und dich führen, wohin du nicht willst. Das sagte Jesus, um anzudeuten, durch welchen Tod er Gott verherrlichen werde. Nach diesen Worten sagte er zu ihm: Folge mir nach!